

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213223572
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7213223572.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Františka Čisovského v spore žalobcu: A&A Trading s.r.o., so sídlom Kupeckého 3, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 727 687, zastúpený: JUDr. Vlastimil Klepáč, advokát, so sídlom Krmanova 16, 040 01 Košice, IČO: 50 901 028, proti žalovanému: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. X, XXX XX E. – F., zastúpený: Advokátska kancelária Hopferova s.r.o., so sídlom Bajzova 2, 040 01 Košice-Staré Mesto, IČO: 47 254 220, o zaplatenie 17.900,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice, č. k. K2-33Cb/304/2015-623 zo dňa 27. júna 2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok Mestského súdu Košice, č. k. K2-33Cb/304/2015-623 zo dňa 27. júna 2023.
- Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

- Mestský súd Košice (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. K2-33Cb/304/2015-623 zo dňa 27. júna 2023 (ďalej len „rozsudok“) rozhodol tak, že:
  - Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 17.900,- € s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 12.4.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
  - Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- Rozhodol tak v konaní, v ktorom právny predchodca žalobcu podanou žalobou žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 17.900,- eur, úrok z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 17.900,- eur od 12.4.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.
- Právny predchodca žalobcu (spoločnosť RDB s.r.o., IČO: 36 585 157) žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako konateľ žalobcu (v období od 5.11.2005 do 13.4.2011) zrealizoval hotovostné výbery z pokladne žalovaného v celkovej sume 17.900,- eur, pričom použitie prostriedkov pre účely žalobcu nepreukázal. Žalobca v účtovníctve eviduje uvedenú sumu ako pohľadávku voči žalovanému. Nárok žiadal žalobca posúdiť ako nárok na náhradu škody.
- Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. V odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že v danom čase nepôsobil v spoločnosti ako jediný konateľ, ale spolu s ďalšími dvoma osobami. Nie je reálne možné, aby sám poukázal žalovanú sumu z účtu, bez súhlasu a podpisu minimálne jedného z ďalších dvoch konateľov. Uvedené prostriedky boli použité výlučne na financovanie prevádzky a zabezpečenie potrieb žalobcu a vždy so súhlasom ostatných konateľov. Výzvou žalobcu na vrátenie peňažných prostriedkov zo dňa 1.4.2011 nedisponuje. Dňa 4.4.2011 nadobudlo účinnosť jeho vzdanie sa funkcie. Vzhľadom na

uvedené a na skutočnosť, že nedisponuje účtovnými dokladmi žalobcu, nie je možné, aby preukázal účel poskytnutia žalovanej sumy.

5. Uznesením súdu prvej inštancie č. k. 33Cb/304/2015-147 zo dňa 5.9.2017 bola na návrh žalobcu, z dôvodu postúpenia pohľadávky žalobcu voči žalovanému, pripustená zmena žalobcu tak, že z konania vystupuje spoločnosť RDB s.r.o., Budulovská 29, Moldava nad Bodvou, IČO: 36 585 157 a na jej miesto vstupuje spoločnosť A&A Trading s.r.o., so sídlom Kupeckého 3, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 727 687.

6. Uznesením súdu prvej inštancie č. k. 33Cb/304/2015-411 zo dňa 20.5.2020 bola na návrh spoločnosti A&A Trading s.r.o., so sídlom Kupeckého 3, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 727 687, z dôvodu postúpenia pohľadávky žalobcu voči žalovanému, pripustená zmena žalobcu tak, že do konania vstúpil žalobca RDB s.r.o., Budulovská 29, Moldava nad Bodvou, IČO: 36 585 157.

7. Uznesením súdu prvej inštancie č. k. 33Cb/304/2015-587 zo dňa 17.2.2023 bola na návrh žalobcu, z dôvodu postúpenia pohľadávky žalobcu voči žalovanému, pripustená zmena žalobcu tak, že z konania vystupuje spoločnosť RDB s.r.o., Budulovská 29, Moldava nad Bodvou, IČO: 36 585 157 a na jej miesto vstupuje spoločnosť A&A Trading s.r.o., so sídlom Kupeckého 3, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 727 687.

8. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním (predloženými listinnými dôkazmi, výsluchom konateľa predchodcu žalobcu A. D. D., oboznámením s čestným vyhlásením A. D. G., súkromným znaleckým posudkom predloženým predchodcom žalobcu, výsluchom žalovaného, výpoveďami D. H. ako bývalého spoločníka a konateľa predchodcu žalobcu a F. E. zistenými z pripojeného súdneho spisu v právnej veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 29C/132/2014, ako aj ostatným obsahom súdneho spisu), zistil skutkový stav, podľa ktorého:

8.1. Žalovaný vykonával v spoločnosti pôvodného žalobcu funkciu konateľa v období od 5.11.2005 do 13.4.2011. Žalovaný uskutočnil z účtu pôvodného žalobcu na svoj účet bankové prevody, a to dňa 20.9.2010 vo výške 4.000,- eur, dňa 15.10.2010 vo výške 1.500,- eur, dňa 10.1.2011 vo výške 400,- eur, dňa 11.1.2011 vo výške 500,- eur, dňa 15.2.2011 vo výške 1.650,- eur, dňa 15.3.2011 vo výške 2.050,- eur (spolu vo výške 10.100,- eur). Dňa 6.4.2011 žalovaný uskutočnil hotovostný výber z pokladne žalobcu v sume 7.800,- eur. Celková suma výberov predstavovala v prejednávanej spore sumu 17.900,- eur, ktoré pôvodný žalobca eviduje vo svojom účtovníctve.

8.2. Žalobca preukázal výber týchto súm fotokópiami listinných dôkazov, výpismi z účtu predchodcu žalobcu, pokladničným dokladom, potvrdeniami audítora KREDIT AUDIT s. r. o. a znaleckým posudkom č. 20/2019 znalca Ing. Martina Križana PhD.

8.3. Žalovaný sumu 17.900,- eur nevyúčtoval, ich použitie nezdokladoval a nepreukázal, že predmetné peňažné prostriedky použil na účel spoločnosti. Súd prvej inštancie nepovažoval za preukázané tvrdenie žalovaného, že uvedenú sumu použil na účely spoločnosti, keďže neuviedol konkrétne, v akej sume a v ktorom období ich použil a nepreukázal, že predmetné peňažné prostriedky použil pre potreby obchodnej spoločnosti. Nepredložil, ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie, že škodu nespôsobil. Súd prvej inštancie tiež v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že poškodený môže škodu vymáhať aj od spoločníka, ktorý už nie je konateľom spoločnosti. Súd nepovažoval za preukázané tvrdenie žalovaného, že dňa 4.4.2011 už nebol konateľom spoločnosti (vzhľadom na výpis z obchodného registra). Navyše mal za preukázané, že dňa 6.4.2011 vybral z pokladne spoločnosti sumu 7.800,- eur.

9. Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 133 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“), § 135a ods. 1 až 3 ObZ, § 757 ObZ, § 373 ObZ, § 378 ObZ, § 397 ObZ, § 757 ObZ a dospel k záveru o dôvodnosti žaloby žalobcu o zaplatenie žalovanej sumy 17.900,- eur s príslušenstvom zo strany žalovaného titulom náhrady škody. K posúdeniu vzťahu medzi konateľom a spoločnosťou konštatoval, že ide o absolútne obchodno-závazkový vzťah a zodpovednosť za škodu sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa jedná o objektívnu zodpovednosť. Súd považoval za preukázané, že o žalovanú sumu došlo k zníženiu majetku žalobcu, čo predstavuje škodu žalobcu spôsobenú protiprávnym konaním žalovaného.

9.1. Štatutárny orgán spoločnosti je podľa súdu povinný vykonávať funkciu s odbornou starostlivosťou, a ak nekoná s odbornou starostlivosťou, porušuje tým svoje povinnosti pri výkone pôsobnosti konateľa a je povinný nahradiť škodu. Konatelia zodpovedajú za porušenie povinností zo záväzkového vzťahu a zodpovednosť za škodu im vzniká aj porušením povinností ustanovených ObZ (§ 757), kedy sa povinnosti konateľa v zákone upravujú výpočtom uvedeným v § 135a ods. 2 písm. a), písm. b) ObZ. Konateľ zodpovedá za vzniknutú škodu spoločnosti, ak konal neodborne, ak postupoval v rozpore s pokynmi spoločnosti a svojim nesprávnym postupom spôsobil spoločnosti škodu. Okrem týchto podmienok musí byť splnená podmienka, že jeho konanie nebolo v záujme spoločnosti a všetkých spoločníkov a zodpovedá aj za činnosť, pri ktorej uprednostňuje svoje osobné záujmy pred záujmami spoločnosti. Zákonnou podmienkou pre uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie nesprávneho konania konateľa, ktorý nie je zodpovedný za škodu za predpokladu, že konal nielen s odbornou starostlivosťou, ale aj v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Pri splnení oboch podmienok, teda konanie s odbornou starostlivosťou a konanie v dobrej viere splnené súčasne, je povinný preukázať konateľ. Na vznik zodpovednosti konateľa za škodu sa vyžaduje porušenie povinností, vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, ktorých existenciu je povinný preukázať poškodený.

9.2. K námietke premlčania vznesenej zo strany žalovaného súd uviedol, že premlčanie sa v danom prípade spravuje ustanoveniami ObZ a nie, ako tvrdí žalovaný, podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (2 ročná premlčacia lehota v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka a nasl. s tvrdením žalovaného, že sa nejedná o vzťah medzi spoločnosťou a konateľom). Premlčacia lehota je 4 ročná a žalobca nárok uplatnil v zákonnej lehote podľa § 397 ObZ.

10. O príslušenstve pohľadávky rozhodol súd prvej inštancie podľa § 365 ods. 1 ObZ, § 369 ods. 1 a 2 ObZ, § 1 ods. 1 a 3 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., keď úrok z omeškania priznal v súlade so žalobným návrhom od 12.4.2011, nakoľko vo výzve žalobcu na zaplatenie zo dňa 1.4.2011 bola lehota na zaplatenie dlžnej sumy stanovená do 11.4.2011.

11. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a žalobcovi, ktorý bol úspešný v celom rozsahu, priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

12. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalovaný včas odvolanie proti obom jeho výrokom, z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

12.1. Žalovaný v odvolaní k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP uviedol, že súd nárok uplatnený žalobcom nesprávne posúdil ako porušenie všeobecnej zásady výkonu pôsobnosti konateľa podľa ObZ. Jedná sa pritom o vzťah právnickej osoby a odvolateľa ako fyzickej – súkromnej osoby, keďže aj finančné prostriedky mali byť prevádzané na osobný účet odvolateľa. Zároveň v čase, keď mu bola doručená výzva, ktorou si začal žalobca vymáhať predmetné finančné prostriedky, už nepôsobil ako konateľ žalobcu. Sám žalobca tvrdí, že finančné prostriedky mal žalovaný údajne použiť na súkromné účely. Pokiaľ súd uviedol, že neobstojí tvrdenie žalovaného, že ku dňu 4.4.2011 nebol konateľom spoločnosti a poukázal na výpis z obchodného registra, poukazuje odvolateľ na to, že práve z úplného výpisu z predmetného obchodného registra vyplýva dátum skončenia funkcie konateľa dňa 4.4.2011. Pokiaľ bol dňa 6.4.2011 uskutočnený výber z pokladne, táto skutočnosť len potvrdzuje tvrdenie, že sa jedná o vzťah spoločnosti a žalovaného ako fyzickej osoby, čo vylučuje aplikáciu ObZ. Nárok uplatňovaný v tomto konaní by mal byť posudzovaný podľa ustanovení OZ. Obdobný nárok týmto spôsobom posúdil aj Okresný súd Košice II v rozsudku zo dňa 28.2.2018 sp. zn. 29C/132/2014, ako aj na neho nadväzujúce rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.4.2019 sp. zn. 9Co/251/2018 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/71/2020 zo dňa 12.8.2020. Najvyšší súd SR uzavrel, že odvolací súd svoje rozhodnutie zrozumiteľne zdôvodnil a rozhodnutie nemožno považovať za arbitrárne. Súd pritom rozhodoval v úplne totožnej veci, jediným rozdielom bola výška sumy, ktorú si žalobca uplatnil. Súd sa v prejednávanej spore odklonil od predmetných záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a z jeho odôvodnenia nevyplýva, že by sa s uvedeným vysporiadal.

12.2. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolateľ vidí v tom, že žalobca nepreukázal splnenie predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody (protiprávne konanie, vznik škody a príčinná súvislosť). Prevod finančných prostriedkov z účtu spoločnosti v žiadnom prípade nemožno pokladať za protiprávne konanie z jeho strany, resp. porušenie povinnosti konateľa, nakoľko ako vyplynulo aj z vykonaného dokazovania, k takémuto konaniu bol oprávnený, čo potvrdil aj štatutárny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 27.6.2023 A. D. D., keď uviedol: „...prevody sa uskutočňovali z toho dôvodu, že ak bolo treba niektoré veci zaplatiť v hotovosti, tak v takom prípade, tým že na disponovanie s účtom bolo treba predložiť výberový doklad v banke a museli vlastne dvaja ľudia podpísať ten doklad, aby sa mohli peniaze v hotovosti vybrať, ako ste povedali ja s pánom H. som bol v Bratislave. Pán C. bol v Košiciach, alebo v Moldave, tak to nebolo takto možné, čiže keď bolo treba robiť niektoré nákupy, tak sa to riešilo tým spôsobom, že peniaze sa poslali pánovi C. na účet...“ V rozhodnom období nebol sám konateľom a všetci mali vedomosť o pohyboch na účte. Štatutárny zástupca žalobcu potvrdil, že sa vedeli prihlásiť cez internetbanking. Z dokazovania vyplynulo, že množstvo vecí v súvislosti s fungovaním a prevádzkou areálu bolo vyplácaných v hotovosti. Zo svedeckej výpovede bývalej ekonómky žalobcu p. I. J. vyplynulo, že ku každej uhradenej platbe neboli vystavené doklady na zaúčtovania. Žalobca ako reakciu na rozhodnutie vo veci sp. zn. 29C/132/2014 nechal po 7 rokoch od začatia tohto konania vypracovať znalecký posudok, ktorý nepreukazuje nič, čo by nebolo zrejme aj pred jeho vypracovaním. Žalobca ním nepreukázal, že mu vznikla aj skutočná škoda porušením povinnosti žalovaného. Žiadne ním predložené listinné dôkazy nepreukazujú existenciu škody, len to, že boli uskutočnené výbery. Z rozsudku nie je zrejme, akého protiprávneho konania sa mal dopustiť žalovaný. Uskutočnené výbery boli podľa žalovaného oprávnené a boli vyberané pre účely spoločnosti. Tvrdenia žalovaného boli podľa jeho názoru preukázané jeho výpoveďou a výpoveďami svedkov v súvisiacich konaniach (napr. výsluch pána E. a p. J.), pričom súd akoby vôbec nebral do úvahy dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Len uviedol, že tieto tvrdenia neobstoja. Nevidí dôvod, pre ktorý by ním navrhnuté a aj vykonané dôkazy, nemali byť brané do úvahy, respektíve by im mala byť pripisovaná nižšia dôkazná sila. Svedkom E. a svedkyňou J. bolo potvrdené na čo sa používali prostriedky v hotovosti. Svedok E. potvrdil dokonca, že žalovaný mu dával prostriedky v pomere 98 % k 2 %, ktoré išli od A. D.. B. J., ktorá bola ekonómkou žalobcu uviedla, že škoda určite nemohla byť v takejto výške ako ju vyčíslil žalobca. Súd v tomto konaní podľa neho ani zväčša nevykonal nové výsluchy svedkov, hoci je civilné sporové konanie vedené zásadou ústnosti.

12.3. Poukázal na skutočnosti, ktoré vyplynuli z obdobného konania vedeného pod sp. zn. 29C/132/2014 na Okresnom súde Košice II a to, že A. D. pri svojej výpovedi dňa 23.5.2016 uviedol, že bol vedený aj sumár prevádzky, ktorý robil pán E. - tzv. pracovný zošit, do ktorého si zapisoval použité peniaze, účel použitia a popis práce. Žalovaný prostriedky odovzdával kolegovi p. E. za účelom zabezpečenia prevádzky. Túto skutočnosť v konaní 29C/132/2014 potvrdil aj svedok H. (tiež konateľ a spoločník spoločnosti) na danom pojednávaní, pričom pán E. zabezpečoval vyplácanie a všetky nákupy. Uvedené aj v tomto konaní potvrdil štatutárny zástupca spoločnosti A. D., ktorý uviedol, že pán E., ktorý bol technický riaditeľ a mal na starosti výstavbu a keď potreboval nakúpiť nejaký materiál alebo náradie, bol to nakupovať u rôznych dodávateľov, kde požadovali platbu v hotovosti. V tom prípade požiadal žalovaného o hotovosť s tým, že tá hotovosť sa žalovanému poslala na účet, aby to mohol vybrať a dať pánovi E.. Žalovaný sa pýta, či je možné, aby zdokladoval niečo, čo neexistovalo. Podľa žalovaného sa tým dostávame do roviny tzv. negatívnej dôkaznej teórie. Nemôže predať preukázať doklady, ktoré neexistovali, keďže prostriedky boli vyplácané bez dokladov. O tomto spôsobe fungovania žalobcu boli uzrozmnení všetci a vyplynulo aj z vykonaného dokazovania. Výšku domnenej škody aj z uvedených dôvodov nie je možné stotožňovať s výškou výberov.

12.4. Uviedol, že to nebolo tak, že žalovaný bol jediný spoločník a konateľ, ktorý si v spoločnosti koná podľa vlastnej úvahy, a po zmene konateľov po spätnej kontrole sa zistilo, že spôsobil škodu. V spoločnosti boli stabilne rovnakí konatelia a žalovaný bol ostatnými neustále kontrolovaný. Ostatní konatelia mali prístup do internetbankingu, spoločnosť žalobcu bola platcom DPH, takže mala pravidelné závierky. Keby žalovaný nakladal s prostriedkami žalobcu bez pokynu, poverenia a súhlasu ostatných, okamžite by boli zakročili a nenechali by ho údajne „míňať“ prostriedky spoločnosti dva roky.

12.5. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP vidí najmä v tom, že súd sa nedôsledne držal zákonných ustanovení o odôvodňovaní rozhodnutia s poukazom na § 220 ods. 2 CSP. Súd sa napriek značným pochybnostiam stotožnil s tvrdením žalobcu a pokiaľ išlo o tvrdenia žalovaného, uviedol len, že neobstoja. Dostatočne nešpecifikoval prítomnosť obligatórných predpokladov vzniku nároku na

náhradu škody a bez riadneho odôvodnenia, ktoré by malo základ vo vykonanom dokazovaní ustálil, že nárok na náhradu škody je daný. Nedostatočná odôvodnenosť rozsudku je aj zásahom do práva na spravodlivý proces zakotvený v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti konštatuje, že nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je tzv. inou vadou v konaní (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. R111/1998, 3Cdo249/2008, 3Cdo290/2009, 3Cdo138/2010). Tiež je následkom nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia aj jeho nepreskúmateľnosť a porušenie práva na spravodlivý proces. Celé konanie považuje za účelový akt pomsty spoločníkov žalobcu, s ktorými z dôvodu zásadných nezhôd v období neskoršom, ako bolo rozhodné obdobie výberov, vedú viacero súdnych sporov. Za inú vadu konania považuje aj neprihliadnutie na rozhodnutie odvolacieho a dovolacieho súdu v obdobnej veci (sp. zn. 29C/132/2014), resp. nevysporiadanie sa s týmto odklonom.

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že protiprávnym konaním žalovaného je, ako správne uviedol vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie, porušenie zásady výkonu pôsobnosti konateľa podľa § 135a ObZ. Žalovaný v konaní preukázal aj výšku vzniknutej škody a to nielen výškou výberu a potvrdením audítora KREDIT AUDIT s.r.o. zo dňa 12.12.2012, ale aj predloženým znaleckým posudkom a tiež preukázal aj existenciu príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním žalovaného a ujmu v majetkovej sfére žalobcu. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.01.2023, sp. zn.: 5Cdo/64/2022, ktorým o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 9Co/254/2019 zo dňa 29.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 9Co/254/2019 zo dňa 04.03.2021 rozhodol tak, že dovolanie zamietol. Odvolaním napadnutý rozsudok navrhuje žalobca odvolaciemu súdu potvrdiť.

14. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že finančné prostriedky prevádzal na základe riadneho oprávnenia, preto je vylúčené, aby v tomto smere konal protiprávne. Zároveň nepovažuje za jednoznačne a presvedčivo konkretizované, čím mal porušiť zásady výkonu pôsobnosti konateľa. Zopakoval už skôr uvádzané tvrdenia, najmä že žalobca ani znaleckým posudkom nepreukázal, že mu vznikla skutočná škoda porušením povinnosti žalovaného, ako ani výšku škody, ani príčinnú súvislosť.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

16. Odvolací súd sa primárne zaoberal otázkou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6 ods. 1 CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t. j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní

uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania, a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP je daný vtedy, ak má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

21. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 CSP a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

22. V odvolacom konaní odvolací súd posúdil relevantnosť žalovaným tvrdených odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie, s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a záverom, nesprávnym právnym posúdením, preskúmal, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, vychádzajúc z ustáleného právneho názoru, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

23. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie je vo výroku vecne správne. Odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v podstatnom odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), pričom odvolacie dôvody tvrdené žalovaným v odvolaní, z hľadiska rozhodnutia odvolacieho súdu, nepovažuje za naplnené.

24. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného, odvolací súd navyše uvádza:

25. Zodpovednosť člena štatutárneho orgánu za škodu voči spoločnosti s ručením obmedzeným je porušením tzv. fiduciárnej povinnosti člena tohto orgánu, ktorá spočíva v porušení zákonom

uloženej povinnosti profesionality a lojality. Zákomom uložená povinnosť profesionality znamená, že si konateľ musí zadovážiť dostatok informácií a že musí konať odborne a v záujme spoločnosti, ako aj v záujme všetkých jej členov (§ 135a ods. 1 ObZ). Povinnosť lojality znamená, že sa konateľovi zakazuje uprednostňovať pri výkone svojej funkcie svoje osobné či iné záujmy. Škoda vzniknutá spoločnosti predstavuje určitý majetkový a nedobrovoľný úbytok, prípadne ním môže byť aj ušlý zisk ako nerozmnoženie majetku očakávané pri obvyklom chode vecí. Medzi porušením povinnosti konateľa a škodou musí existovať príčinná súvislosť. Ako lex generalis (oproti lex specialis v § 135a ObZ) sa na zodpovednostný vzťah konateľa voči spoločnosti s ručením obmedzeným aplikuje § 373 a nasl. v spojení s § 757 ObZ. Zodpovednosť konateľa voči spoločnosti s ručením obmedzeným je objektívna (§ 373 ObZ). Neskúma sa pri jej vzniku zavinenie a konateľ za ňu zodpovedá, aj keď ju nezavinil. ObZ pripúšťa dva liberačné dôvody spočívajúce v skutočnostiach, že 1.) konateľ preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti, 2.) konateľ vykonával uznesenie valného zhromaždenia (§ 135a ods. 3 ObZ).

26. Pri posudzovaní zodpovednosti konateľa za škodu je potrebné zohľadniť ustanovenie § 261 ods. 6 písm. a) ObZ, v zmysle ktorého vzťah medzi konateľom a spoločnosťou je vždy obchodno-záväzkovým vzťahom (tzv. absolútny obchodno-záväzkový vzťah).

27. V prejednávanom prípade došlo k porušeniu povinnosti profesionality a lojality žalovaného ako bývalého konateľa spoločnosti, uloženej mu ustanovením § 135a ods. 1 ObZ. Za vzniknutú škodu, ktorá bola preukázaná relevantnými dôkazmi (na ktoré poukázal súd prvej inštancie v bode 40. odôvodnenia rozsudku), žalovaný zodpovedá v celom rozsahu podľa § 135a ods. 2 ObZ. Súd prvej inštancie správne citoval v bodoch 31. až 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku ustanovenia ObZ, v zmysle ktorých žalovaný ako bývalý konateľ zodpovedá žalobcovi za škodu a správne podriadil zistený skutkový stav pod citované zákonné ustanovenia ObZ.

28. V prejednávanom prípade vznik nároku na náhradu škody žalobcu voči žalovanému nebol založený na tom základe, že by žalovaný neoprávnene vybral určité peňažné sumy z účtu alebo z pokladnice žalobcu. Ako protiprávne konanie (rozporné s § 135a ods. 1 ObZ) bolo konštatované konanie žalovaného spočívajúce v tom, že žalovaný nepreukázal, že peňažné prostriedky žalobcu vo výške žalovanej sumy použil v prospech, resp. pre účely žalobcu. Uvedené zreteľne konštatoval súd prvej inštancie v bodoch 40., 41., 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Nemožno preto považovať za správny názor odvolateľa, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, v čom spočívalo porušenie jeho povinnosti zakladajúce nárok žalobcu na náhradu škody.

29. V konaní bolo tiež preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na preukázanie a zdokladovanie účelu použitia peňažných prostriedkov vo výške žalovanej sumy a v opačnom prípade na ich vrátenie. Žalovaný pritom použitie žalovanej sumy v prospech, resp. pre účely žalobcu nepreukázal žiadnym spôsobom a nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti v zmysle § 135a ods. 3 ObZ.

30. Skutočnosť, na aký účet žalovaného boli peniaze zo strany žalobcu prevádzané (podľa tvrdenia žalovaného na jeho osobný účet), považuje odvolací súd za irelevantnú. Žalovaný nepreukázal žiadny iný účel, na ktorý by mu žalobca predmetné sumy na jeho účet previedol, než ten, že mu peniaze zo strany žalobcu boli poskytnuté práve v súvislosti s výkonom jeho funkcie konateľa žalobcu. Skutočnosť uvedená v odvolaní, že žalobca poskytol žalovanému peniaze na súkromný účel, nebola v konaní žiadnym spôsobom preukázaná.

31. K tvrdeniu odvolateľa (strana 5 odvolania) týkajúceho sa dohody konateľov o spôsobe vyberania peňazí z účtu, resp. k oprávnenosti žalovaného na vykonávanie prevodov z účtov, odvolací súd uvádza, že z predmetnej výpovede A. D. D. (s. 2. zápisnice z pojednávania zo dňa 27.6.2023) síce vyplýva aj to, čo odvolateľ uviedol, navyše však výpoveď menovaného pokračovala v tom zmysle, že peniaze boli poslané žalovanému na účet, ten si ich vybral a následne vydokladoval, ako sa peniaze použili. Väčšinu vecí pritom podľa tejto výpovede žalovaný vydokladoval, okrem tých súm, ktoré sú predmetom žaloby.

32. Odvolateľ tiež namietal, že súd prvej inštancie neodôvodnil odklon od záverov vyjadrených súdmi v rozhodnutiach v obdobnej právnej veci (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/251/2018, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Košice II č. k. 29C/132/2014-312 zo dňa 28.8.2018 tak,

že bola žaloba zamietnutá, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/71/2020). K uvedenému odvolací súd uvádza, že ani súd prvej inštancie, ani odvolací súd nie sú viazaní právnymi názormi vyjadrenými v inej právnej veci. V predmetnej inej právnej veci síce išlo o právny nárok medzi identickými stranami sporu (odhliadnuc od postúpenia pohľadávok v určitom časovom momente), ktorý bol tiež posúdený ako nárok na náhradu škody, avšak v danom prípade v konaní neboli preukázané predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, to znamená, že v danom spore existovala iná dôkazná situácia.

33. Súčasne z obsahu súdneho spisu odvolací súd mal za preukázané, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Cdo/64/2022 zo dňa 31.1.2023 zamietol dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.7.2020 sp. zn. 9Co/254/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4.3.2021 sp. zn. 9Co/254/2019, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 15.11.2018 sp. zn. 37C/196/2014 a ktorým bolo žalobe žalobcu (na zaplatenie sumy 150.000,- eur s príslušenstvom voči žalovanému titulom náhrady škody) vyhovené.

34. Odvolací súd zároveň podotýka, že z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín, Oddiel: Sro, Vložka číslo: 46088/R, zistil, že žalovanému vznikla funkcia konateľa žalobcu dňa 7.10.2005 a skončila dňa 4.4.2011. Z obsahu spisu vyplývalo, že žalovaný sa vzdal funkcie konateľa a dňa 4.4.2011 sa uskutočnilo zasadnutie valného zhromaždenia spoločnosti, pričom týmto dňom nadobudlo vzdanie sa funkcie účinnosť. Zápis skončenia funkcie konateľa bol do obchodného registra vykonaný ku dňu 13.4.2011. Platí pritom, že zápis vzniku a zániku funkcie konateľa do obchodného registra, má len deklaratórny účinok. Nárok žalobcu vo vzťahu ku žalovanej sume 10.100,- eur, ktorá bola žalovaným prevedená z účtu spoločnosti na jeho účet v čase pred 4.4.2011, bol v konaní preukázaný. Žalovaný v konaní nepreukázal žiadnymi dôkazmi ani to, že peňažnú hotovosť, ktorú si vybral z pokladne žalobcu dňa 6.4.2011 (hoc už ako konateľ spoločnosti, ktorý sa svojej funkcie vzdal 4.4.2011), použil, ako sám v konaní tvrdil, pre účely žalobcu. Odvolací súd najmä uvádza, že na právny vzťah medzi konateľom a obchodnou spoločnosťou sa v zásade primerane aplikujú ustanovenia o mandátnej zmluve (čo zahŕňa najmä povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou a v záujme mandanta, ako aj povinnosť bývalého člena orgánu spoločnosti upozorniť spoločnosť na vznik škody a na potrebu vykonania opatrení na jej odvrátenie). Všeobecné ustanovenia ObZ o náhrade škody (§ 373 a nasl.) pritom sú aplikované aj na prípady, ak došlo k porušeniu povinností ustanovených ObZ (§ 757 ObZ). V neposlednom rade odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že povinnosť mandátára má aj osoba, ktorá fakticky vykonáva pôsobnosť člena štatutárneho orgánu bez toho, aby bola do takejto funkcie ustanovená (tzv. faktický štatutárny orgán podľa § 66 ods. 7 ObZ). Aj takáto osoba je povinná konať s odbornou starostlivosťou v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov a pri porušení týchto povinností má rovnakú zodpovednosť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu. Nakoľko žalovaný aj po vzdaní sa funkcie de facto realizoval jedno zo svojich oprávnení, ktoré mu prináležalo počas jeho funkcie konateľa (nakladanie s peniazmi spoločnosti ako právne relevantné pôsobenie na ekonomické procesy v spoločnosti žalobcu), samotná skutočnosť, že výber hotovosti z pokladne realizoval pár dní po vzdaní sa funkcie, ho nezbavuje zodpovednosti za spôsobenú škodu spoločnosti podľa pravidiel o zodpovednosti za škodu štatutárnych orgánov.

35. Z ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít (napr. rozhodnutie II. ÚS 76/2007, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 106/2010 zo dňa 15.7.2010) vyplýva, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania. Z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Navyše súd prvej inštancie v napadnutom uznesení poukazoval práve na tie zákonné a zmluvné ustanovenia, ktoré boli v prejednávacom prípade relevantné pre rozhodnutie. Záver súdu prvej inštancie o zodpovednosti žalovaného za škodu vo výške 17.900,- eur voči žalobcovi, zrozumiteľne z napadnutého rozhodnutia vyplýva.

36. Za daného stavu dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je nedôvodné, preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa ust. § 77 (ust. § 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa ust. § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa ust. § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa ust. § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).